

Ítéletábla

A [redacted] Ítéletábla dr. Ivány Borbála ügyvéd [redacted] által képviselt [redacted] tartózkodási helye: [redacted] Büntetés-végrehajtási Intézet, [redacted] fele [redacted] jogtanácsos által képviselt [redacted] Fegyház és Börtön [redacted] alperes ellen személyiségi jogok megsértése, sérelemdíj iránt indított perében a [redacted] Törvényszék 2021. szeptember 7. napján kelt, [redacted] számú ítéletével szemben a felperes részéről 38. sorszámom bejelentett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

Í t é l e t e t:

Az ítéletábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az alperes részéről a felperesnek 15 napon belül megfizetendő sérelemdíj összegét 1.000.000.- (egymillió) forintra felemeli.

Az elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést annyiban változtatja meg, hogy az alperes által a [redacted] Törvényszék Gazdasági Hivatalának felszólítására az állam javára fizetendő szakértői díjat 94.197,- (kilencvennégyezer-százkilencvenhét) Ft-ról 125.595,- (százhuszonhétezer-ötszázkilencvenöt) Ft-ra felemeli. Egyúttal megállapítja, hogy az állam 94.198,- (kilencvennégyezer-százkilencvennyolc) Ft szakértői díj helyett 62.800,- (hatvankétezer-nyolcszáz) Ft szakértői díjat visel.

A feljegyzett 80.000.- (nyolcvanezer) Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] 2016. szeptember 23. napján az alperesi intézményben fogvatartott, pszichés, alkalmazkodási zavarokkal, beilleszkedési problémákkal küzdő felperes a kezében pengét szorongatva, azzal magát már meg is vágva önkárosító magatartással fenyegetőzött, [redacted] Intézetbe kerüljön.
- [2] A körletfelügyelők felszólították a penge eldobására és a zárkából történő kilépésre.

██████ Ítéletábra
████████████████████

nem vett cselekményt is igazol. Előadta, hogy pszichés állapota súlyosan instabil, fizikálisan és pszichésen fokozottan sérülékeny, és erről a bv-öröknek is tudomásuk volt. A jogsértő

bántalmazás sértette emberi méltóságát, testi-lelki, egészséghez fűződő jogát, a kínzás embertelen megalázó bánásmód tilalmához fűződő jogát. Kérte annak értékelését, hogy több bv-őr is tétlenül szemlélte az eseményt, amely során rendkívül megalázó, kiszolgáltatott helyzetbe került, és ezt a hátrányt nem kompenzálja az enyhe büntetőítélet.

[10] Úgy ítélte meg, hogy a követelt sérelemdíj arányos az elkövetés körülményeivel és az okozott hátránnyal.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, azt mind jogalapjában, mind összegszerűségében vitatta.

[12] Az Alkotmánybíróság határozataira hivatkozva előadta, hogy az emberi méltósághoz való jog egyes részjogosítványai korlátozhatóak. Azt állította, hogy a felperes magatartása volt az oka a kényszerintézkedésnek, és ezt a büntetőbíróság is enyhítő körülményként értékelte. Előadta, hogy a felperes magatartásával korábban is sok probléma volt: gyenge alkalmazkodó képességű és többször volt fenytve is.

[13] Álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy az intézkedéssel összefüggésben egészségi állapota romlott és emiatt további kezelésre szorult.

[14] A kimentés körében hivatkozott arra, hogy a bv-őr alkalmassági vizsgálatára vonatkozó kötelezettségének eleget tett, a büntető ítéletet követően a bv-ört alacsonyabb beosztásba, más szakterületre helyezte. A folyosó biztonsági kamerákkal figyelt, és a parancsnoka volt az, aki a feljelentést megtette. Arra is kitért, hogy a perbeli eseménytől a keresetlevél benyújtásáig egyetlen alkalommal született marasztaló ítélet hivatásos állományú tagjával szemben hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás miatt.

[15] A sérelemdíj összegét is eltúlzottnak tartotta. Arra hivatkozott, hogy a jogsértés súlyának értékelésekor figyelemmel kell lenni a felperes kényszerintézkedést kiváltó magatartására is.

[16] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy az alperes az állományába tartozó büntetés-végrehajtási felügyelő által 2016. szeptember 23. napján felperes sérelmére elkövetett, hivatalos eljárásban történő bántalmazás büntetével, könnyű testi sértés vétségével megsértette a felperes emberi méltósághoz, testi-lelki egészséghez való személyiségi jogát, valamint a kínzás, embertelen, megalázó bánásmód tilalmához fűződő jogát. Kötelezte az alperest, hogy elégtételként 15 napon belül magánlevélben kérjen bocsánatot a felperestől, amiért az állományába tartozó ████████ büntetés-végrehajtási felügyelő által 2016. szeptember 23. napján elkövetett hivatalos eljárásban történő bántalmazás büntetével, könnyű testi sértés vétségével megsértette a felperes emberi méltósághoz, testi-lelki egészséghez való személyiségi jogát, valamint a kínzás, embertelen, megalázó bánásmód tilalmához fűződő jogát. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000,- Ft sérelemdíjat és ezen összeg után 2016. szeptember 23. napjától, a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 75.000,- Ft perköltséget, valamint a ████████ Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására, az állam javára fizesse meg a feljegyzett 94.197,- Ft állam által előlegezett költséget. Megállapította, hogy a feljegyzett 90.000,- Ft eljárási illeték és 94.198,- Ft állam által előlegezett költség az állam terhén marad.

- [17] Az ítélet indokolásában idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:548. § (1) – (2) bekezdését, a 2:42. § (1) – (2) bekezdését, 2:43. § a) pontját, 2:51. § (1) – (2), 2:52. § (1)-(2) bekezdéseit, 6:532. §-át, valamint a 6:48. § (1) bekezdését.
- [18] Mindenekelőtt arra mutatott rá, hogy a büntetés-végrehajtási felügyelő által a felperes sérelmére elkövetett bántalmazás ténye, a bűncselekmény elkövetése jogerős büntető ítéleten alapul, amely a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 264.§ (1) bekezdése alapján köti a polgári ügyben eljáró bíróságot.
- [19] A becsatolt videofelvétel alapján egyértelműen megállapította a személyiségi jogsértést: a folyosón földön húzott, a lépcsőn „természetellenes” helyzetben leérkező felperesbe a bv-őr többször belerúgott, vele kiabált. Kifejtette, hogy figyelemmel az előzményekre, miszerint már a folyosón a földön húzták a felperest, illetve a bv-őr későbbi reakciójára, a lépcsőn tanúsított viselkedésére, nagy valószínűséggel a felperes lépcsőn való leesése, csúszása is egy büntetés-végrehajtási felügyelő ráhatására történt. Arra is rámutatott, hogy az alperes felelősséggel tartozik a jogerősen elítélt felügyelő magatartása mellett a jogsértést szemlélő számos felügyelő passzivitásáért is.
- [20] Az okozott sérüléseket a jogerős büntető ítélet, orvosszakértői vélemény alapján rögzítette. A felek által nem vitatott, és az általa is aggálytalanként elfogadott egyesített elmeorvosszakértői és pszichológus szakértői vélemény alapján megállapította, hogy az egyébként is pszichés zavarokkal, alkalmazkodási problémával küzdő felperes állapotát a bántalmazás, annak körülményei rövid távon rontották.
- [21] Hangsúlyozta, hogy bár az elítéltek jogai korlátozottak, ez nem jelenti azt, hogy ne rendelkeznének az emberi méltósághoz, a testi-lelki épséghez, egészséghez való joggal, és értelemszerűen vonatkozik rájuk a már Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában is megjelölt, többek között az Európai Unió Alapjogi Chartájában is deklarált kínzás, embertelen, megalázó bánásmód tilalma. A bv-őr felügyeletére bízott elítélttel szemben a jogszerű intézkedés kereteit meghaladó tettlegesség, fizikai erőszak, megalázó bánásmód, komolyabb sérülés okozása nélkül is sérti az elítélt emberi méltóságát, testi-lelki egészséghez való jogát és a fent említett tilalomba ütközik.
- [22] Azt is kiemelte, hogy a felperes földön húzása, lépcsőn való lelékése, többszöri megrúgása, a vele való ordítózás, az embertelen, megalázó bánásmód tilalmába ütközött, sértette emberi méltóságát, az okozott sérülések sértették testi épséghez való jogát, a megfélemlített, kiszolgáltatott helyzetbe hozott felperes lelki egészséghez való jogát, utóbbi jog sérelmét jelentette a felperes pszichés állapotának átmeneti romlása is.
- [23] A fentiek alapján indokoltnak ítélte az alperes kötelezését elégtétel adására – melynek megfelelő formája az intézet vezetője által felpereshez írt, a jogsértést elismerő, sajnálkozást kifejező bocsánatkérő levél – és sérelemdíj fizetésére.
- [24] Álláspontja szerint a felperes által elszenvedett jogsértés súlya, jellege az objektív szankciók mellett azért indokolja sérelemdíj alkalmazását, mert a sérelem nem ún. bagatell sérelem.
- [25] Teljes mértékben megalapozatlannak minősítette a kimentés körében előadott, illetve felperesi közrehatásra utaló alperesi védekezést. Utalt rá, hogy ugyan a jogerős büntető ítélet a vádlott javára értékelt a „jelentős sértetti közrehatást”, ezen megállapítás a polgári ügyben eljáró bíróságot nem kötötte, és a felperes a személyiségi joga megsértésében – a jogszerű kényszerintézkedés keretein túlmenően – nem hatott közre.

- [26] Kiemelte, hogy a felperes nem a vele szembeni intézkedést sérelmezte, hanem azt, hogy a szabályos intézkedés kereteit meghaladóan tettelesen bántalmazták, megalázó helyzetbe hozták. Nem vitatható, hogy öngyilkossági szándék hangoztatása, önkárosításra alkalmas eszköz kézben tartása esetében a felügyelők jogszerűen avatkoznak be, jogszerű a penge eldobatása, vagy elvétele, ennek, vagy az önkárosítás megakadályozásának érdekében jogszerű lehet az elítélt megfogása, leszorítása, földre vitele, bilincselése is. Az önkárosítás megakadályozást követően elkövetett fizikai és verbális erőszak azonban indokolatlan és jogsértő volt a magatehetetlen, kényszerítő intézkedés alatt álló felperessel szemben.
- [27] Elvi éllel rögzítette, hogy az a tény, hogy a felperes már korábban is küzdött pszichés problémákkal, nem jelenti azt, hogy személyiségi jogsértést lenne köteles elszenvedni. Az alperes kötelezettsége, hogy a „problémás” elítélteket is megfelelően elhelyezze, őket jogszerű keretek között kezelje. A bv-őr alkalmassági vizsgálatának elvégzése, vele szemben fegyelmi szankció alkalmazása, az a tény, hogy kamerák voltak felszerelve az intézményen belül, illetve, hogy a parancsnok megtette a feljelentést, nem mentesítik az alperest, mert ezen intézkedésekkel csak jogszabályi kötelezettségének tett eleget. Súlytalannak minősítette azon hivatkozást is, hogy csak egyszer született marasztaló büntető ítélet az alperes állományába tartozó őr esetében, hiszen a kirívó esetek hiánya a normális állapot egy büntetés-végrehajtási intézmény esetében, azonban az elkövetet jogsértésért helyt kell állni, függetlenül attól, hogy általában „rendben mennek” a dolgok.
- [28] Nem fogadta el azt az alperesi érvelést sem, hogy a sérelemdíj összegét össze kellene vetni a büntető eljárásban kiszabott pénzbüntetéssel. A pénzbüntetés ugyanis a bűncselekményt elkövető személyt sújtja, a sérelemdíj pedig az alperest. A sérelemdíj „büntető”, preventív funkciója nem az elkövetett bűncselekmény vonatkozásában, hanem a személyiségi jogsértés vonatkozásában értendő. A sérelemdíj összegének pedig alkalmasnak kell lennie arra is, hogy az alperest arra szorítsa, hogy a jövőben még nagyobb figyelmet fordítson arra, hasonló eset ne forduljon elő.
- [29] A felperes által igényelt sérelemdíj összegét azonban eltúlzott mértékűnek minősítette.
- [30] A sérelemdíj mértékének meghatározásakor egyrészt figyelemmel volt arra, hogy a jogsértést a felperes őrzéséért, felügyeletéért felelős alperesi alkalmazott követte el büntetőjogi tényállást megvalósító módon, és hogy a felperesnek több személyiségi joga is sérült, továbbá, hogy a bántalmazás több másik őr szeme láttára, azaz nyilvánosan történt, és a felügyelők passzivitása, mosolygása csak fokozta a kiszolgáltatottság, megalázottság érzését.
- [31] Figyelembe vette azonban azt is, hogy a sérülések nyolc napon belül gyógyultak, és az egyszeri, nem ismétlődő, rövid ideig tartó bántalmazás csak átmenetileg, rövidebb időszakban hatott negatívan a felperes pszichés állapotára, alkalmazkodási zavarát, meglévő pszichés betegségét alapvetően nem befolyásolta.
- [32] Mindezeket mérlegelve, figyelemmel az eset valamennyi körülményére, a jogsértés súlyára, annak sértetire gyakorolt hatására, a jogsértés korlátozott nyilvánosságára, előtérbe helyezve a sérelemdíj kompenzációs és büntető, illetve preventív funkcióját, úgy ítélte meg, hogy 500.000,- Ft összegű sérelemdíj megfelelő és arányos vagyoni elégtételt jelent a felperest ért, részben okiratokkal, orvosszakértői véleménnyel bizonyított nem vagyoni hátrányokért.
- [33] A Ptk. 2:52. § (2) bekezdése és 6:532. §-ára utalva megállapította, hogy a károkozó alperes a

hátrány okozásától kezdődően késedelembe van a sérelemdíj megfizetésével, így a hátrány bekövetkeztének napjától törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére is köteles.

- [34] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, az ítélet részbeni megváltoztatásával a sérelemdíj összegének 1.500.000,- forintra történő felemelését kérte.
- [35] Álláspontja szerint a mérlegeléssel megállapított sérelemdíj nem áll arányban az elszenvedett személyiségi jogsérelmek súlyosságával, azok számával (az emberi méltósághoz fűződő jog mellett további két alapvető joga is sérült), és azzal a ténnyel, hogy a sérelmet közhatalmi viszonyban okozta az alperes. Hangsúlyozta, hogy a bántalmazást több, szándékegységben eljáró büntetés-végrehajtási felügyelő követte el hatalmi helyzetük, fizikai és szervezeti fölényük kihasználásával, szándékos bűncselekményt elkövetve. Kiemelte, hogy a sérelemdíjnak a reparáció mellett a represszió, azaz megelőző, visszatartó funkciót is be kell töltenie.
- [36] Ismét hivatkozott a keresetében már említett bírósági döntésekre, melyek véleménye szerint alátámasztják, hogy a bántalmazás és annak körülményei magasabb összegű sérelemdíjat indokolnak.
- [37] Az emelést indokoltnak tartotta a fogyasztói átlagárak 2013. és 2020. között tapasztalható átlagosan 16 %-os emelkedése alapján is.
- [38] A fellebbezésre észrevétel nem érkezett.
- [39] A felperes fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.
- [40] A felperes fellebbezésében csak a sérelemdíj összegét sérelmezte, és a másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdésének d) pontjában jelölte meg, ezért az ítéletábra a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján kizárólag a sérelemdíj mértékére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést bírálta felül, és ennek során kizárólag anyagi jogi felülbírálatot végzett, amelynek keretében csak azt vizsgálta, hogy a megállapított tényekből levonható-e az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés, van-e helye a megállapított tényeket másként minősíteni, illetve felülmérlegelhető-e az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntése.
- [41] Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékének megállapítása körében értékelendő körülményeket helyesen és teljeskörűen tárta fel, azonban azok önálló és együttes mérlegeléséből okszerűtlen következtetést vont le és a sérelemdíj mértékét aránytalanul alacsony összegben határozta meg.
- [42] Az elsőfokú bíróság által is idézett Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (3) bekezdés szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel egy összegben határozza meg.
- [43] A sérelemdíjnak, mint a személyiségi jogsértés egyik lehetséges jogkövetkezményének többes funkciója van: egyrésztől kompenzációs szerepet tölt be a személyiségi jogi jogsértés ténye általi nem vagyoni hátrány vonatkozásában (közvetett /vagyoni/ kompenzáció - reparáció), ugyanakkor magánjogi büntetésnek (punitív) is tekintendő a hasonló jogsértések megelőzését (speciális és generális prevenció) szolgálva.

- [44] Mértékének meghatározásakor a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése alapján különösen a sérelmet szenvedett felet ért hátrány és annak súlya, ismétlődő jellege, a felróhatóság mértéke, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatása kap jelentőséget.
- [45] A bíróságnak ezért az ügy összes körülményét mérlegelve kell meghatároznia a jogsértéssel okozott nem vagyoni hátrány hozzávetőleges kiegyenlítésére alkalmas összeget.
- [46] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság érvelésével egyetértve hangsúlyozza, hogy nem lehet a sérelemdíjat csökkentő tényezőként értékelni a polgári jogi jogsértés alapjául szolgáló cselekmény büntetőjogi szankcióját, ugyanis az az állam, a társadalom rosszallását fejezi ki, de nem szolgál polgári jogi elégtételül a személyiségi jogaiban sértett fél számára. A magánjogi büntetés ugyanakkor másodlagos, kiegészítő funkció, amely támogató jelenlétet képvisel a kompenzációs funkció mellett különösen olyan tényállás esetében, mikor a bűncselekményt is megvalósító személyiségi jogot sértő magatartás miatt megtörtént a jogsértő büntetőjogi felelősségre vonása.
- [47] Ugyanakkor a felperes fellebbezési érvelésével kapcsolatosan rámutat az ítéltábla arra, hogy alperes állományába tartozó felügyelők által tanúsított embertelen, megalázó bánásmód a felperes emberi méltóságát sértette, ezért a feleresnek nem három, hanem két személyiségi joga sérült a bántalmazással: az emberi méltósághoz és az élet, testi épség és egészséghez fűződő joga.
- [48] Az ítéltábla áttekintette az elsőfokú bíróság által értékelt körülményeket és arra a következtetésre jutott, hogy többségben vannak azok, amelyek a sérelemdíj magasabb összegben való megállapítását indokolják.
- [49] Az ítéltábla az elsőfokú bíróságnál nagyobb súllyal értékelte, hogy az alperes állományába tartozó büntetés-végrehajtási felügyelő a hatalmi helyzetével és a számbeli fölényrel visszaélve, nyilvánosan, kegyetlenül, különösen megalázó módon bántalmazta a kiszolgáltatott, védekezésre képtelen helyzetbe hozott, és védekezni nem is próbáló, ismerten pszichés zavarokkal és beilleszkedési problémákkal küzdő felperest úgy, hogy ezt az alperes többi jelen levő alkalmazottja mosolyogva nézte és nem akadályozta meg.
- [50] E nagyobb súllyal értékelést indokolja az is, hogy a brutális fellépést még részben sem indokolta a felperes magatartása, mert öngyilkossági szándék esetén is csak a jogszabályok által szabályozott kényszerítő eszközök alkalmazhatók, és az alperes alkalmazottainak képesnek kellett volna lenniük az önvészélyes elítelti magatartást is a jogszabályok keretei között kezelni.
- [51] A hasonló tényállású ügyekben hozott jogerős döntések is alátámasztják a magasabb összegű sérelemdíj indokoltságát (pl. a Győri Ítéltábla Pf.I.20.219/2015/5 – 2011-ben elkövetett kisebb súlyú és kevésbé megalázó módon elkövetett bántalmazással összefüggésben 500.000,- Ft, a Fővárosi Ítéltábla ugyancsak kisebb súlyú és kevésbé megalázó, 2004-ben elkövetett bántalmazással összefüggésben 200.000,-Ft nem vagyoni kárpótlást ítelt meg).
- [52] A sérelemdíj felperes által követelt összegre történő felemelése azonban már a körülmények kirívóan egyenlőtlen értékelését jelentené, tekintettel arra, hogy a felperes maradandó testi és/vagy pszichés sérülést nem szenvedett el a bántalmazás következtében.

- [53] A fentiekre tekintettel az ítéletábra a sérelemdíj 1.000.000,-Ft-ban történő megállapítását találta indokoltnak. Ennek megfelelően az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezését – a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívüli eljárásban – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva a sérelemdíj összegét 1.000.000.- forintra emelte.
- [54] Az ítélet részbeni megváltoztatásával megváltozott a pernyertesség-pervesztesség aránya is, ezért az ítéletábra részben megváltoztatta az elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseket is.
- [55] A felperes keresete 2/3 arányban eredményre vezetett, így az alperest 2/3, a felperest 1/3 arányban terheli az eljárási illeték, a szakértői díj, továbbá a másik fél jogi képviselétével kapcsolatban felmerült költség.
- [56] A fentiek alapján a 188.395,-Ft állam által előlegezett szakértői díj 2/3-a, 125.595,-Ft az alperest, 1/3-a, 62.800,-Ft a felperest terheli. Mivel a felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, az őt terhelő szakértői díjat az állam viseli.
- [57] Az állam viseli a pernyertesség arányának változásától függetlenül a 90.000,-Ft eljárási illetéket is, miután a felperes személyes költségmentessége az alperes pedig személyes illetékmentessége folytán mentesül e költség megfizetése alól.
- [58] A felperes 271.000,-Ft ügyvédi munkadíjból álló költséget számított fel az elsőfokú eljárásban, de az összegét szerződéssel nem igazolta, ezért az elsőfokú bíróság teljes pernyertessége esetére 150.000,-Ft ügyvédi munkadíjat számított a javára. Ezt a felperes a fellebbezésében nem sérelmezte, ezért az ítéletábra is ezzel számolt: a felperes a 150.000,-Ft 2/3 részére, 100.000,-Ft-ra tarthat igényt.
- [59] Az alperes az elsőfokú eljárásban 80.000,-Ft ügyvédi munkadíjat számított fel. Ennek 1/3 részét, 27.000,-Ft-ot köteles a felperes az alperes részére megfizetni.
- [60] A felperes részére elsőfokú perköltségként a két összeg különbözete, 73.000,-Ft jár. Mivel az elsőfokú bíróság az alperest 75.000,-Ft perköltség megfizetésére kötelezte és ezt az alperes nem támadta fellebbezéssel, az ítéletábra ezt a rendelkezést nem változtathatta meg.
- [61] Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezésnek kizárólag a szakértői díj viselésére vonatkozó részét változtatta meg oly módon, hogy az alperes kötelezését 94.197,-Ft-ról 125.595,-Ft-ra felemelte, az állam által viselt szakértői díj összegét pedig 94.198,-Ft-ról 62.800,-Ft-ra leszállította.
- [62] A fellebbezés fele részben vezetett eredményre, ezért a felperes a Pp. 83. § (2) bekezdés 2. mondata értelmében viseli a másodfokú eljárásban felmerült költségeit. Az alperes nem számította fel a másodfokú eljárásban felmerült költségeit, ezért az ítéletábra ebben a kérdésben mellőzte a döntéshozatalt.
- [63] A feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes személyes költségmentességére és az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a Pp. 95. § (1) bekezdésének c) pontja és 96. § (1) bekezdésének b) pontja alapján az állam viseli.

[REDACTED] 2022. január 13.

[REDACTED]
a tanács elnöke

[REDACTED]
előadó bíró

[REDACTED]
bíró

Ítéltábla